Neurosis in the eyes of society

Aleksandra Zimna, Hubert Wróblewski

Faculty of medicine, Medical University of Lublin

Abstrakt

Wstęp: Nerwica jest obecnie jednym ze słów nadużywanych. Osoba wypowiadająca je nierzadko nie traktuje go jako pojęcia z zakresu zaburzeń obsesyjno-kompulsywnych tj. nerwicy natręctw lecz błędnie interpretuje je jako stan emocjonalny utożsamiany ze zdenerwowaniem.

Cel pracy: Celem pracy jest analiza zakresu wiedzy i świadomości społeczeństwa dotyczącej nerwicy natręctw.

Metody: Wyniki badania uzyskano na podstawie przeprowadzonego internetowego badania ankietowego.

Wyniki: W przeprowadzonej ankiecie wzięło udział 257 respondentów. 83,7% stanowiły kobiety zaś 16,3% mężczyźni. Ok. 9% ankietowanych twierdzi, że nerwica natręctw to przejściowy stan emocjonalny. 21% spośród ankietowanych sądzi, że nerwica natręctw nie jest chorobą dorosłych lecz nastolatków (80,6%). Połowa ankietowanych ocenia stosowanie leków przeciwdepresyjnych w tej chorobie za skuteczne natomiast 25% dotychczas nie wiedziało o możliwości farmakoterapii. Prawie 77% uznało czynniki środowiskowe za przyczynę tego zaburzenia. Natrętna niepewność (80,5%) i obsesyjne dążenie do porządku (77%) uznane zostały za cechy charakterystyczne tego zaburzenia. Niespełna 80% odpowiadających postrzega nerwicę natręctw za bardzo często występującą wśród ludzi chorobę zaznaczając szczególne predyspozycje wśród urzędników, nauczycieli, personelu medycznego, 2% jest przekonana o tym, że choruje na nią każdy człowiek.

Wnioski: Z przeprowadzonego badania wynika, iż społeczeństwo nie jest w pełni wyedukowane w zakresie choroby jaką jest nerwica natręctw. Pomimo nieświadomości i nieznamośności tego terminu jest on często używany w mowie potocznej oraz błędnie identyfikowany jako zdenerwowanie.

Słowa kluczowe: nerwica natręctw, emocje, społeczeństwo, niewiedza

Abstract

Introduction: Neurosis is currently overused with words. Expressing itself as not infrequently, it does not initiate as a concept in the field of obsessive-compulsive disorders, i.e. obsessive-compulsive disorder, but misinterprets it as a state equated with nervousness.

Aim of the study: The aim of the study is to analyze the knowledge and awareness of intrusion neurosis.

Methods: The results were obtained on the basis of the conducted control of the questionnaire survey.

Results: the results of the survey conducted were issued to 257 responses, 83.7% were obstacles, 16.3% were men. Ok. 9% of respondents say that obsessive compulsive disorder is transient. 21% of respondents believe that OCD is not a study of the health of adolescents (80.6%). the cause of this disorder. The intrusive uncertainty (80.5%) and the obsessive pursuit of order (77%) retained the characteristics of this disorder. Bear still 80% of enthusiastic nerves for leprosy, very common among people among people, who recognize people who have been selected among the crowd, passengers, passengers, and changed, are convinced that everyone is ill with everyone.

Procedure: The conducted research shows that obsessive compulsive disorder is not fully educated in terms of the assessment of the procedure. Despite ignorance and ignorance of this end, it is often used in everyday speech and, despite being misidentified, as upset.

Key words: obsessive compulsive disorder, western, western, ignorance

Wstęp: Nerwica jest obecnie jednym ze słów nadużywanych. Osoba wypowiadająca je nierzadko nie traktuje go jako pojęcia z zakresu zaburzeń obsesyjno-kompulsywnych (OCD) tj. nerwicy natręctw lecz błędnie interpretuje je jako stan emocjonalny utożsamiany ze zdenerwowaniem. Według kryteriów IV wersji Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders OCD rozpoznajemy gdy: występują obsesje i/lub kompulsje, pacjent odbiera swoje objawy jako przesadne albo pozbawione sensu, wymienione objawy są przyczyną zmartwień pacjenta – traci co najmniej godzinę dziennie na te przemyślenia, objawy wyraźnie zaburzają aktywność zawodową, szkolną, społeczną i relacje z innymi, zaburzenie to nie jest wynikiem nadużywania substancji takich jak leki, środki psychoaktywne (1).

Cel pracy: Celem pracy jest analiza zakresu wiedzy i świadomości społeczeństwa dotyczącej nerwicy natręctw.

Metody: Wyniki badania uzyskano na podstawie przeprowadzonego internetowego badania ankietowego.

Wyniki: W przeprowadzonej ankiecie wzięło udział 257 respondentów. Przeważającą część (83,7%) stanowiły kobiety zaś 16,3% mężczyźni (Rycina 1). W większości były to osoby młode, gdyż 61,1% mieściło się w przedziale wiekowym 19-30 lat. Najmniejszy udział w ankiecie miały osoby będące w wieku poniżej 18 lat (Rycina 2).

Rycina 1.

Rycina 2.

Aż 90% ankietowanych udzieliło poprawnej odpowiedzi na pytanie czym jest nerwica natręctw. Jednak ponad 9% postrzega to zaburzenie jedynie jako stan emocjonalny, przy czym 3,5% bezpośrednio utożsamia nerwicę natręctw ze zdenerwowaniem (Rycina 3).

Rycina 3.

73,2% respondentów zauważa predyspozycje wśród nauczycieli, pracowników biurowych, lekarzy i innych profesji wiążących się z pracą z ludźmi do nerwicy natręctw (Rycina 4).

Rycina 4.

Aż 25% respondentów nie ma świadomości o możliwości leczenia nerwicy natręctw farmakologicznie. Można zatem wnioskować, iż nie identyfikują jej z chorobą (Rycina 5).

Rycina 5.

50,2% ankietowanych stwierdziło, że leki przeciwdepresyjne są skuteczne w leczeniu nerwicy natręctw u pacjentów (Rycina 6).

Rycina 6.

Na pierwszym miejscu wśród odpowiedzi ankietowanych na pytanie o objawy towarzyszące nerwicy natręctw uplasowały się objawy lęku uogólnionego (77%), na drugiej pozycji z kolejajchmofobia (60,3%), na trzeciej natomiast tiki (59,9%) (Rycina 7).

Rycina 7.

Analizując odpowiedzi uzyskane na podstawie pytania jednokrotnego wyboru widoczne jest wyraźne akcentowanie przez społeczeństwo udziału młodszych grup wiekowych wśród pacjentów cierpiących na nerwicę natrętw (Rycina 8).

Rycina 8.

Największą rolę w etiopatogenezie nerwicy natrętw respondenci przypisują czynnikom środowiskowym (76,7%) zaś najmniejszą zaburzeniom okołoporodowym (13,6%) (Rycina 9).

Rycina 9.

Dyskusja: Według wiedzy epidemiologicznej OCD jest czwartym występującym pod względem częstości zaburzeniem (1). Zaburzenie obsesyjno- kompulsyjne występuje wśród 1-2% populacji ogólnej. Najczęściej ujawnia się w przedziale wiekowym 10- 19 lat u obu płci. Intrygujący jest natomiast fakt ujawnienia się obsesji w pierwszej kolejności. 20 rok życia u kobiet oraz 16 rok życia u mężczyzn jest charakterystyczny dla występowania pierwszych symptomów choroby. Z kolei pełnoobjawową chorobę diagnozuje się po 26 roku życia u płci żeńskiej i po 20 roku życia u mężczyzn (2,3).

Wnioski: Z przeprowadzonego badania wynika, iż społeczeństwo nie jest w pełni wyedukowane w zakresie choroby jaką jest nerwica natrętw. Pomimo nieświadomości i nieznajomości tego terminu jest on często używany w mowie potocznej oraz błędnie identyfikowany jako zdenerwowanie. Zarysowuje się potrzeba edukacji społeczeństwa w kwestii nerwicy natrętw.

Bibliografia:

1. Rabe-Jabłońska J. Diagnoza i leczenie zaburzenia obsesyjno-kompulsyjnego. *Psychiatria*, 2007, *Via Medica* tom 4, numer 4, 160- 174.
2. Hollander E., Stein D.J. *Obsessive-compulsive disorders. Diagnosis. Etiology. Treatment.* Marcel Dekker, New York 1997.
3. Weismann M.M., Bland R.C., Canino G.J. i wsp. The cross national epidemiology of obsessive-compulsive disorder. The Cross National Collaborative Study. *J. Clin. Psychiatry* 1994; 55 (supl.): 5–10, 103–111.